

Történetesen pénzügyi terheken és nem is akárhol, hanem Pécssett a Pannon Filharmonikusoknál. Ő nem más, mint Bartosné Budvári Ildikó (képünkön), aki a zenekar menedzsmentjében értékesítési vezetőként tevékenykedik. Amúgy háromgyerekes anyuka, akiről sugárzik, hogy szereti és teszi a dolgát a zenekar körül, nélküle ma már nehezen lehetne tető alá hozni egy évadot.

A kezdetek kezdetén kapcsolata érdekesen alakult a zenekarral. Mindig is szerette a komolyzenét, bérletesként rendszeresen részt vett a PFZ koncertjein, de akkor még nem jutott eszébe hogy „testközelből” kísérje figyelemmel a művészek sorsát. Tulajdonképpen a véletlen nyitott utat feljűk, Ildikó akkoriban egy rádiónál dolgozott Pécssett, ahol Horváth Zsolt a PFZ igazgatója volt a vendég egyik nap. Elkezdtek beszélgetni a komolyzenéről, a szponzorációról és sok egyéb dolgról, amelyről neki pontos elképzelései voltak. Innen már csak egy lépés volt, hogy Horváth Zsolt felkérje, legyen a zenekar menedzsmentjének tagja, segítsen a támogatók felkutatásában, hozzon tőkét a működéshez – egyszóval irányítsa az értékesítést. Ennek lassan hét éve lesz.

- Mit csinál egy értékesítési vezető egy szimfonikus zenekarnál?
- Talán azt könnyebb lenne megfogalmazni, hogy mit nem csinál. De a kérdésre válaszolva: igyekszik minél több támogatót szerezni a zenekarnak, amely nem mindig készpénzben jelentkezik. Sok esetben a támogatás eszközöket, árukat, szálláshelyeket, reklámot, és még felsorolni is sok, hogy mi mindent nem jelenthet. Csupa olyan dolgot, amelyre a zenekarnak közvetve, vagy közvetlenül szüksége lehet, előnye származhat belőle. Sohase felejttem el, hogy amikor elkezdtem a munkát a PFZ-nél, Hamar Zsolt volt a vezető karmester. Neki kellett a lakhatását Pécssett megoldani, mivel ő budapesti művész volt. Kicsit szorongva vágtam neki a feladatnak, de aztán az első tárgyaláson kiderült, hogy a partnerünk (aki azóta is a zenekar lelkes híve), rendelkezik a megoldást jelentő lakással és szívesen a rendelkezésünkre is bocsájtja azt. Az ilyen és ehhez hasonló feladatok ma már mindennaposak, egy-egy koncert, vagy vendégművész „háttértámogatását” azóta is nagy kedvvel és szeretettel végzem, igazi kötődés alakult ki részemről a zenekar iránt. Csodálom és nagyra becsülöm a munkájukat, bár igazán a nem zenész kollégáimmal is így vagyok, itt mindenki profin és odaadással végzi a munkáját, annak ellenére, hogy nincs "tartalék" munkatárs egy adott feladatra, sőt inkább kicsit mindenki egy kicsit átdolgozik más területére is.
- A kapcsolat egy rádióból indult, de gondolom nem ez volt az első munkahelye?
- Alapvetően gyógypedagógusként kezdtem a munkámat, amit nagy szeretettel és odaadással végeztem, nem egyszer a

szülők este tízkor is felhívtak, hogy sérült gyermekükkel kapcsolatban tanácsot kérjenek tőlem, de ez engem nem hogy nem zavart, még motivált is. Egyetemi projektben vettem részt, egyszóval a szakma sűrűjében találtam magam. Talán ennek köszönhetem, hogy nagyon mély emberismerettel rendelkezem, képes vagyok adott helyzeteket irányítani, empátiával közeledni a partnerek irányába. Problémamegoldó gondolkodásom is talán e miatt fejlettebb az átlagnál, amire szükség is van, hiszen a szponzorációt, támogatások ügyét illetően jelenleg a térségünkben nem egyszerű a helyzet.

- Arra céloz, hogy a vezető gazdasági szervezetek bizony gyengélkednek a régióban?
- Így is fogalmazhatunk, mindenki tudja, hogy a térség nem igazán erős nagyvállalatok terén. Szerencsére a mi tevékenységi területünkhöz Budapest is hozzátartozik, mivel a Pannon Filharmonikusok a MÜPA-ban rendszeresen fellép. Ezzel együtt nincs okom a panaszra, hiszen egy olyan szervezet nevében tárgyalok nap mint nap, amelyikről szinte mindenki hallott és ismeri a Pannon Filharmonikusokat. Sokat lendített az ügyön, hogy a Kodály Központ falai között dolgozunk egy ideje, maga az épület is rejt olyan lehetőségeket, amelyekkel tudunk élni. Itt kell megjegyeznem a bálákat, amelyek szintén a bevételi forrásinkat növelik, de a páholytagokat és mecénásokat is könnyebb megnyerni az ügynek egy ilyen csodálatos hangversenyteremben.
- Sok tárgyalással, beszélgetéssel és utazással jár ez a munka. Hogyan viszonyul ehhez a családja?
- Szerencsére már felnőtt gyermekeim vannak, de korábban

is kizárólag támogatást kaptam a családomtól. A férjem szokta mondani, hogy nálunk Ildikónak a legjobb, mert megteheti, hogy azzal foglalkozzon, amihez kedve van. Ez valóban igaz, a férjem egy igazi társ, aki biztosítja számomra a nyugodt háttérrel. Erre szükség is van, mert évadonként azért tízmilliós nagyságrendeket kell letárgyalni a támogatókkal és ráadásul ezeket ütemezni is kell. Nagyjából százaz az a nagyságrendű vezetői csapat, akikkel minden évben, sőt év közben rendszeresen tartom a kapcsolatot, egyeztetek. Szeretem ezt a munkát, mert ezek az emberek is kivétel nélkül szeretik a komolyzenét, csakúgy, mint én. Rokon lelkek pedig könnyebben megértik egymást.

- Milyen a viszonya a zenészekkel, karmesterekkel?
- Beszélgetésünk elején említettem, hogy Hamar Zsolt vezető karmester munkálkodásának idején jöttem ide dolgozni, vele is kiválóan dolgoztunk együtt, akár csak Peskó Zoltánnal, vagy most Bogányi Tiborral. Azért van íve a tevékenységemnek, ha lehet így fogalmazni. Úgy érzem, hogy Bogányi Tibor vezető karmester egy új szakaszt jelent a karmester és az értékesítési vezető kapcsolatában. Ő nagyon dinamikus, kreatív és nyitott különböző elképzelésekre, talán fiatal kora miatt is. Úgy érzem, hogy a támogatók is felfedezték benne a lehetőséget és látják, milyen komoly munka folyik most is a zenekarnál. A nemzetközi megmérettetésekre való pozicionálás új utakat jelent a szponzorok, támogatók életében is. Ráadásul Tibor nagyon nyitott és közvetlen a közönséggel is, szívesen beszélget velük és szeretne több olyan rendezvényt a városban, melyeken a koncerttermen kívül is találkozhat a velük. Ez a dinamizmus és közvetlenség segíti az én munkámat is.

- A jövő évadra milyen elképzelései vannak? Képes lesz a „felpörgött” zenekar mögé támogatókat találni?
- Szerencsére a támogatók számos módon kifejezhetik szimpátiájukat a zenekarral. Több mint két, lassan három éve az előadóművészeti törvény lehetővé teszi, hogy a nyereségadó a zenekar kaphassa meg, természetesen erről a gazdasági társaságnak előzetesen nyilatkozni kell. Eddig növekvő nagyságrendű pénz folyt be a zenekar számlájára, ez mindenképpen optimizmusra ad okot. Bízom benne, hogy ez a későbbiekben is így lesz. A zenekar töretlenül fejlődik, köszönhetően az elődöknek és most Bogányi Tibornak, aki úgy tűnik új minőséget hoz létre itt Pécsen. Ezért bizakodó vagyok és hiszem, hogy a munkám egyre könnyebb lesz és egyre több támogatót és támogatást tudok a zenekar és a zenészek számára megszerezni. Számomra ez a világ legjobb munkahelye, lassan immár hét éve.